

[Pelle Voigt]

de, at den endelige, nationale afgørelse lå i finansudvalget nu her i efteråret 1982?

Jeg vil også gerne stille et spørgsmål til hr. Arne Christiansen, som jeg er overbevist om har et langt større kendskab til denne sag, end mange af os har haft indtil for nylig. Vidste forsvarsforligspartierne, de borgerlige forsvarsforligspartier, at disse midler var bevilget, at man var i gang med for danske penge at stille disse raketanlæg op? For finansudvalget vidste jo ikke andet, end at der skulle ydes et dansk bidrag til internationalt finansierede NATO-anlægsarbejder.

Endelig vil jeg med hensyn til proceduren gerne spørge forsvarsministeren, om det ikke længere er sådan, at det ved forsvarsministeriets bevillinger til nationalt og internationalt finansierede bygge- og anlægsarbejder er forudsat, at den foreslåede disposition først kan gennemføres efter særskilt forelæggelse for finansudvalget. Dette er tidligere blevet oplyst over for finansudvalget, og det har tydeligvis ikke fundet sted i denne sag.

(Kort bemærkning).

Arne Christiansen (V):

Det er rigtigt, at jeg stillede spørgsmålet om de 4,8 mill. kr. Jeg dirigerede det imidlertid ikke til forsvarsministeren, men til hr. Lasse Budtz, for jeg vil gerne vide, hvilke tanker socialdemokratiet har gjort sig om, hvad der skulle ske med de penge, som jo netop beviser, at der er sket en omsadling – for nu at bruge det udtryk. Man var med til at bevilge dem og acceptere det. Men i dag vil man altså ikke være med længere. Det er måske det klareste bevis for den ændring, der er sket i socialdemokratiets holdning.

Jeg kan sige til hr. Pelle Voigt, der stillede et direkte spørgsmål til mig, at finansudvalget – det ved hr. Pelle Voigt jo som medlem af det – blander sig ikke i administrationen. Det er regeringens ansvar, og den må søge de bevillinger, den skal have, med respekt over for proceduren i finansudvalget. Det er ikke finansudvalgets opgave.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Først til hr. Steen Folke vedrørende anlæggene. Som hr. Steen Folke ved, drejer det sig ikke om ramper eller raketter, altså ikke om selve rampen og selve raketten. Det, der er tale om, er hegn, sikkerhedsforanstaltning-

er, jordvolde og lignende, såkaldte udenomsanlæg.

Med hensyn til bevillingerne er det sådan, at der er en bestemt indbetalingsprocedure, hvor man opererer med nogle kvartalsvise afregninger, og det spørgsmål vil altså ikke blive aktuelt det første stykke tid.

Her kommer vi til hr. Pelle Voigt, der spørger: hvad så med de 4,8 mill. kr.? Nu vil jeg altså gerne først se, om et eventuelt ændringsforslag vedtages, hvilken udformning det har osv. Foreløbig er der ikke nogen ændringer i den bevillingspraksis og i hele den praksis, der ligger på det område, som vi har kendt, og som der har været et flertal for hidtil. Men det er klart, at skulle der være et nyt flertal – meget mod min forventning – på det område, så foreligger der en ny situation, og så må man optage forhandlinger og drøftelser. Men jeg forudser, at det lykkes at finde frem til en fornuftig ordning, sådan at Danmarks forpligtelser fortsat kan opretholdes.

Med hensyn til den videre praksis, som der også blev spurgt om, er det altså, at vi kommer ind i billedet med denne såkaldte forprogrammeringspraksis, som der også er redegjort for i notatet. Det mener jeg i og for sig også har besvaret det spørgsmål, som hr. Pelle Voigt stiller. Jeg ved, hr. Pelle Voigt har fået dette notat; derfor kender han altså også den praksis.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg er bange for, at jeg ikke rigtig forstod indholdet af hr. Arne Christiansens svar. Jeg har forstået på debatten, at forsvarsforligspartierne lægger overordentlig stor vægt på at holde hinanden orienteret i 11 mands udvalget om de væsentligste sikkerhedspolitiske beslutninger, der træffes. Jeg har forstået, at NATOs dobbeltbeslutning betød, at man skulle beslutte at stille raketterne op i den situation, hvor det ikke var lykkedes at få væsentlige resultater hjem i nedrustningsforhandlingerne. Jeg går ud fra, at man har drøftet disse ting i forsvarsforligspartiernes kreds. Så spørger jeg endnu en gang: har samarbejdet virkelig været så dårligt, at de borgerlige forsvarsforligspartier ikke var klar over, at disse arbejder allerede var i gang, og at Danmark kom med økonomiske bidrag til dem?